

Anne-Marie Jung

Theaterdier en de Mol

DOOR ANOEK DE JONG

De Rotterdamse Anne-Marie Jung (35) werkt al jaren in de wereld van theater, muziek, televisie en toneel, maar bij het grote publiek was zij tot voor kort niet erg bekend. Sinds september vorig jaar is daar voor de actrice met de hoogblonde haren en de immer roodgestifte lippen definitief verandering in gekomen. Naast coryfeeën André van Duin en Ron Brandsteder schittert zij als de 'nieuwe Corrie van Gorp' in de theatervoorstelling 'Ja hoor... daar is 'ie weer!' en ze bleek de manipulatieve mol in de succesvolle AVRO programma 'Wie is de Mol' te zijn. Glans spreek met Anne-Marie in Café Dudok, hartje Rotterdam. Wel zo praktisch, want vanavond staat ze weer op de planken met Ron en André in het Nieuwe Luxor Theater.

Het is vrijdagmiddag rond lunchtijd als we Anne-Marie treffen. Bij binnenkomst zie ik haar zitten aan een klein tweepersoonstafeltje, helemaal achterin. Ze zwaait en ik schuifel tussen de tafeltjes door naar haar toe.

Eenmaal gekust en aangeschoven is het eerste wat opvalt dat Anne-Marie van oor tot oor straalt. Binnen een minuut is het geheim al verklapt: ze is zwanger! Nog pril, maar tegen het ter perse gaan van deze GLANS, mag de hele wereld het weten! We mijmeren en

fantaseren wat over de baby, die in september zal komen, en kijken ondertussen met een half oog naar de lunchkaart. Anne-

Marie kiest voor een Twaalfuurtje: kopje tomatensoep, brood, salade en een kroketje, ik voor een tosti Bleu Auvergne met walnoten en pruimenchutney. Na de lunch gaan we er eens goed voor zitten, met een kopje thee, want drank is er nu natuurlijk niet bij.

Je loopt al heel wat jaartjes mee in de wereld van theater, muziek, televisie en toneel. Waar zouden we jou zoal van moeten kennen?

"Ik ben bij de jeugd vooral bekend van het Klokhuis, waarin ik typetjes speel en liedjes zing. Ik heb anderhalf jaar in de door Talpa geproduceerde tv-serie Lotte gespeeld. Ik speelde in verschillende musicals zoals Foxtrot, Tsjechov en Little Shop of Horrors en had gastrollen in de series Annie M.G., Jiskefet, Hartslag, Daar Vliegende Panters, de Co-Assistent, Van Speijk en Tita Tovenaar."

Omschrijf jezelf eens?

"Ik ben sociaal en stap graag op mensen af. Als kind liet ik al van me horen en nam geen blad voor m'n mond. Het wordt ook wel 'spontaan' genoemd, maar dat vind ik zo'n ouderwets woord." Lachend: "Dat zie ik weleens in contactadvertenties staan:

"Die tutu stond mij lang niet zo schattig als die ranke poppetjes om me heen, maar ik had wel de meeste flair."

Spontane vrouw zoekt... Ook kan ik heel theateraal zijn. Dat is niet iets dat ik mezelf heb aangeleerd omdat ik zo graag actrice wilde worden, maar dat zit in me. Ik sta graag in de belangstelling, neem mezelf niet te serieus, maar mijn vak des te meer."

Dus je hebt altijd al geweten dat je actrice wilde worden?

"Ja, dat was al snel duidelijk. Sporten vond ik niet leuk, maar bij ballet, mijn eerste aanraking met podiumkunst, was ik als mollig kind wel de beste van de groep. Die tutu stond mij lang niet zo schattig als die ranke poppetjes om me heen, maar ik had wel de meeste flair. Toen mijn moeder in 1985 een artikel over het Rotterdamse Hofpleintheater las, waar je als kind toneellessen kon volgen, wist ze direct dat dit iets voor mij zou zijn. Na een bezoek aan de open dag was ik verkocht. De insteek was niet om beroemd te worden, zoals je tegenwoordig veel ziet bij talentenjachten als Popstars en Idols. Nee, het ging puur om het samen spelen, het uiten van jezelf, teksten leren voordragen en improviseren."

Anne-Marie groeit op in Schiedam Nieuwland, waar zij met haar ouders en haar zes jaar oudere zus Wendy woont. Haar ouders werken allebei, dus ze is vaak bij haar opa's, waarvan er één aan de overkant en één schuin onder hen woont. Als Anne-Marie vertelt over haar kindertijd, zijn het vooral de vakanties waar ze vol enthousiasme over losbrandt. "Wij hadden geen groot huis, want mijn ouders vonden vakanties en reizen belangrijker." De ene vakantie trekt het gezin vijf weken door Amerika, de andere maken ze een rondreis door Egypte. De kortere vakanties brengt het gezin door in een stacaravan op de Veluwe, waar de kinderen lekker buiten spelen met vriendjes en vriendinnetjes. Als kind gaat Anne-Marie altijd 'schattig' gekleed. Daar komt een eind aan op haar 14de, als ze denkt: "Time for a change!" en besluit punk te worden. Zij takelt zichzelf toe met spinnenwebben, legerkisten, piercings en leer. Carla, de altijd tot in de puntjes verzorgde, modebewuste moeder van Anne-Marie, moet

STUDIOFOTOGRAFIE
MARTIJN WEIJTS
WWW.FOTOFACORJ.NL

VISAGIE EN HAIRSTYLING
SUSAN TADJAB
WWW.SUPERTOUCHEVISAGIE.NL

met lede ogen toezien hoe haar dochter zich in weerzinwekkende outfits hijst. "Het keerpunt kwam met het dragen van een vierdehands leren jackje. Zij vond dat jack zo verschrikkelijk! Als ik het zou weggooien, zo beloofde ze, mocht ik op reis naar Marokko. Ook kon ik in die tijd een mooie rol krijgen bij het Hofpleintheater, waarbij ik blond haar nodig had. Ik zag bovendien ook wel in dat punk meer een fase was; ik was punk om op te vallen, niet uit overtuiging." Wendy, Anne-Maries zus, transformeert haar vervolgens van punk naar blond voor de rol in het Hofpleintheater.

Vertel eens wat over je zus.

"Wendy heeft ook een passie voor theater, maar op een ander terrein. Zij werkt als kapster en grimeuse in het Circustheater in Scheveningen. Ze begon bij Miss Saigon in 1996 en sindsdien hoort ze bij de vaste crew van de Joop van de Ende producties die in dit theater staan. Ze werkte mee aan Elisabeth, Beauty and the Beast, 42nd Street, Tarzan, Mary Poppins en nu de musical Wicked. We hebben tot nu toe maar één keer samengewerkt, dat was op de set van Annie M.G. Ik had gehoopt dat ze met Petticoat mee 'on tour' zou gaan, maar zij is verbonden aan het Circustheater en gaat niet mee met reizende producties. Voor première doet ze wel mijn haar en vroeger, toen ze op de kappersacademie zat, was ik proefmodel."

Je vertrok in 1996 naar Amsterdam om daar je opleiding aan de Kleinkunst Academie te gaan volgen. Hoe was die tijd?

"Ik zat in zo'n leuke klas! We waren met een klein clubje, waarvan de meesten wel bekend zijn bij het grote publiek. De bekend-

ste daarvan is onze internationale filmster Carice van Houten. Maar ook drie van de vier Ashton Brothers (cabaret & variété), de Vlaamse Eva van der Gucht (o.a. Snow Fever, Dik Trom, Walhalla) en Tina de Bruin, die nu in 'Wat als' speelt, zaten in de klas. Al sinds 1998 huren we ieder jaar met oud en nieuw, met de groep van toen en wat andere vrienden, een boerderij waar we

met z'n allen een heerlijke week hebben. Iedereen doet dan lekker waar hij of zij zin in heeft en iedere avond wordt er, door de kookfanaten onder ons, een heerlijk diner gemaakt. De vaste groep is al die jaren hetzelfde, alleen de partners wisselen nog wel eens" lacht Anne-Marie.

Je komt uit Rotterdam, woont in Den Haag en

Amsterdam. Waar voel je je thuis?

"Ik krijg altijd kriebels als ik weer naar Rotterdam kom. Alleen al van het Rotterdamse accent krijg ik een 'daar hoor ik bij' gevoel. In Amsterdam ken ik elk hoekje van de stad, want daar woon ik al bijna de helft van mijn leven en in Den Haag heb ik meer het gevoel op vakantie te zijn, daar heb ik nog niet echt wortels. Thuis zijn is waar ik mijn hoed neerleg, of dat nou Rotterdam, Den Haag of Amsterdam is."

In 2003 won je een Gouden Beeld (Nederlandse Academy Award) met de Bifi's. Bestaan de Bifi's nog?

"Ja hoor, de Bifi's bestaan nog! We treden minder op dan voorheen, maar wat we doen is leuk! De Bifi's is een trio van drie brutale vrouwen, Daniëla Oonk, Annick Boer en ik. We speelden alle drie in de musicals Little Shop of Horrors en Nonsens. Zowel muzikaal als vriendschappelijk klikte het zo goed tussen ons, dat we mee hebben gedaan aan het NPS Comedy

Lab. De opdracht was een komische pilotaflevering te maken en de winnaar zou een serie krijgen op televisie. Onze pilotaflevering werd genomineerd voor het Gouden Beeld. We stonden tegenover 'Toen was geluk heel gewoon' en 'Gemeentebelangen'. Dat zijn natuurlijk gevestigde namen, dus onze verwachtingen waren niet hoog. Wij gingen er in vol ornaat naartoe: glitterjurkjes, hoog gekapt haar en zonnebrillen. We waren van plan glorieus ten onder te gaan! Toen presentator Gijs Staverman onze naam noemde als winnaar, was dat natuurlijk hilarisch. Het gevolg was wel dat we een eigen voorstelling hebben gemaakt, die we 60 keer door het hele land hebben gespeeld. Na deze tour kregen we alle drie apart weer aanbiedingen en hebben van de Bifi's een act gemaakt voor exclusieve feesten en partijen. Zo doen we ieder jaar het grote Sinterklaasfeest voor volwassenen in de Amsterdamse Schouwburg onder leiding van acteur Hens Kesting."

Hoe ben je bij de nieuwe show van André van Duin terecht gekomen?

"Tijdens een try-out van de musical Petticoat in Hoorn, waarin ik de komische rol

"Wij gingen er in vol ornaat naartoe: glitterjurkjes, hoog gekapt haar en zonnebrillen. We waren van plan glorieus ten onder te gaan!"

FOTO'S V.L.N.R.

Anne-Marie, 4-jaar, creatief met wasco en papier

Schoolfoto, 6 jaar

Backstage foto tijdens de musical Kruiemeltje, waarin ze Buikie speelde (de glansrol van het Hofplein, nog steeds hangt bij de hoofdingang daar een 'larger than life' foto van haar in die rol)

Haar zus transformeert Anne-Marie van punk (pikzwart met strengen rood, blauw en groen) naar 'normaal' (blond). Er zijn vijf verfrondes nodig

van Wilma speelde, kwam André na afloop naar met toe en maakte me een groot compliment. Een paar dagen later kwam theaterproducent Erwin van Lambaart naar me toe en polste of ik al wat getekend had voor het volgend seizoen, "want hij had waarschijnlijk iets heel leuks". Na de première van Petticoat kwam het aanbod: of ik in de nieuwe theatershow van André van Duin zou willen staan? Mijn hart maakte een sprongetje, dat begrijp je. Dat wilde ik meemaken, wat een eer! Ik mag echt mezelf laten zien in de show, heb mijn eigen repertoire uit mogen kiezen en de kleding samen met een ontwerpster mogen bedenken. Ik word niet neergezet als een tweede Joke Bruijs, Simone Kleinsma of Corrie van Gorp, maar volledig als mezelf. Ik vind het overigens wel een compliment hoor, als ik met Corrie van Gorp word vergeleken, zij is natuurlijk enig! Maar wanneer mensen de show bezoeken, zien ze dat ik anders ben en ook een andere rol vervul in de show, dan dat Corrie destijds deed."

Hoe is het om naast twee van die 'ouwe rotten' te staan?

"André is een gul en makkelijk persoon. Hij is pretentieloos in hetgeen hij doet. Hij bedenkt een scène of grap, test die uit en werkt het niet, wordt het weer geschrapt. Hij is daar heel rigoureuus in en puzzelt niet door op scènes die niet werken. De samenwerking was in het begin best wennen. Ik was gewend aan musical, waar de regisseur de leiding heeft en alles bepaalt. Ik heb dus echt de knop om moeten zetten, want ik ben nu veel vrijer en mag improviseren. Het is heerlijk om met Ron en André te werken, juist omdat zij me volledig mezelf laten zijn. Voor de voorstelling eten we met elkaar - dat vindt André heel belangrijk - en

na de show praten we na met een drankje en een bitterbal. Dit zijn de momenten dat de verhalen naar boven komen. Wanneer Ron smeulige anekdotes uit de showbizz vertelt, wordt er heel wat afgelachen. Zij zorgen ervoor dat ik me als een vis in het water voel."

Zijn jouw rood gestifte lippen je handelsmerk?

"Ja, absoluut! Ik heb een expressief gezicht met volle lippen. Daar leg ik het accent op, zodat ze er nog meer uitspringen. Bij een ander zijn het de ogen of de neus, ik heb dit. Mensen zeggen soms: "Oh, zij met die rode lippen" als er aan mij gerefereerd wordt. Lekker herkenbaar dus."

Jouw partner, Burt Rutteman, is ook acteur. Is het leuk om hetzelfde beroep te hebben, of is dat juist lastig?

"Burt is heel open als het zijn vak betreft, hij wil alles met me delen. Auditieteksten, rolaanpak, kledingkeuze, carrièreplanning. Soms is dat wel veel, dan denk ik: was hij maar een boekhouder. Maar het is ook wel weer erg fijn. Aan een half woord hebben we genoeg en hij heeft een heerlijke persoonlijkheid. We hebben elkaar ontmoet op de werkvloer, tijdens het maken van een pilot voor een programma van Wilfried de Jong. Het was liefde op het eerste gezicht. Dat had ik nog nooit meegemaakt en het is geweldig! Meteen weten wat voor vlees je in de kuip hebt, maar toch nieuwsgierig blijven. Ik ben heel trots op wie hij is en op alles wat hij doet."

Waar zouden we Burt van moeten kennen?

"Hij heeft een heel leuk programma bij tv-West, dat heet 'Geen Idee'. Dat is een

Foto's

De 19-jarige Anne-Marie met band in het Podium in Schiedam (you were there honey)

een foto van mijn eerste productie in 2000 met Boudewijn de Groot (Tsjechov de musical: nominatie aanstormend talent John Kraaijkamp Musicalawards)

Anne-Marie backstage als Wilma in musical Petticoat

soort Candid Camera, waarin hij verschillende personages speelt en ondertussen allerlei vragen stelt aan voorbijganger. Ook speelt hij regelmatig de rol van bad guy in films en televisieseries zoals Van Speijk of Seinpost, hij speelt op festivals en staat ook regelmatig in het theater."

Bewonder je iemand in het bijzonder?

"Ik heb geen idolen, maar de Rotterdamse Loes Luca vind ik echt een topwif. Ze is grappig, heel muzikaal, kan acteren en is een unieke theaterpersoonlijkheid. We hebben samen in Kruimeltje gespeeld en houden elkaar sindsdien in de gaten."

Het thema van deze Glans is 'feel good', wat doe jij om je goed te voelen?

"Ik vind het belangrijk om goed voor mezelf te zorgen. Ik slaap genoeg en gebruik goede, dierproefvrije en fair-trade verzorgingsproducten. Ook vind ik het heerlijk om een niet al te drukke sauna te bezoeken. Verder ben ik geen club- of bartype, maar ik vind het wel heerlijk om uit eten te gaan, of thuis te eten met vrienden. 'Feel good' betekent voor mij ook: alles positief bekijken. Ik ben geen doemdenker, maar iemand die 'feel good' aan de oppervlakte heeft liggen."

Wat ga je doen als de voorstelling waar je nu in staat, klaar is?

"Ik heb auditie gedaan voor zowel een bioscoop- als een televisiefilm en hoop deze in de zomer te kunnen draaien, voordat ik in september moeder word. In de toekomst wil ik graag blijven werken in verschillende disciplines, net als ik nu doe. Theater is mijn grootste passie, maar als regisseur Pieter Kramer nog eens een muzi-

kale film gaat maken, hoop ik daar een mooie rol in te mogen spelen. Ik bewonder zijn werk enorm, hij is onder andere bekend van Theo en Thea, Ja zuster, nee zuster met Loes Luca, Ellis in Glamourland en Lang en gelukkig. Ik zou ook graag de uitdaging aangaan een human interessest programma voor televisie te maken, waar het gaat om het verhaal achter de persoon, net als Hello Good Bye van Joris Linszen.”

Het speculeren is voorbij: jij bleek de Mol te zijn van het tv-programma ‘Wie is de Mol’”. Je hebt heel lang moeten zwijgen. Was dat moeilijk?

“Ja, ik ben opgelucht dat de uitslag nu bekend is. Het is bijna een jaar geleden dat ik door de eindredacteur van ‘Wie is de Mol’ gebeld werd met de vraag of ik mee wilde doen. Ik heb dus lang moeten zwijgen en moet er weer even aan wennen alles te mogen zeggen. Alle kandidaten

hadden wel een vertrouwenspersoon waarmee ze hun mol-ervaringen mochten delen. Voor mij was dat Burt. Je moet het geheim met iemand kunnen delen. De opnames van het programma waren tijdens mijn tijd bij Petticoat en ik moest er drie weken voor vrij nemen. Omdat ik na Petticoat direct ging repeteren met André en Ron, gebruikte ik een ‘noodzakelijke’ vakantie als smoes. Ik moest toch opgeladen aan mijn nieuwe project beginnen. De pech was dat er een paar medespelers ziek werden en ik niet zo collegiaal kon zijn om mijn vakantie uit te stellen. Doordat we bij ons vertrek naar IJsland gespot waren op Schiphol en al met naam en toenaam in Privé hadden gestaan, had ik bij terugkomst gelukkig begrip van mijn collega’s voor deze ‘noodzakelijke’ vakantie.”

Hoe was dat, om de Mol te zijn?

“Ik had allang de wens om aan dit programma mee te doen. Ik heb heel wat rollen gespeeld, maar dit was mijn spannendste en moeilijkste ooit! Toen ik in mei in New York was, kreeg ik te horen dat ik de mol zou zijn. Twee weken later vertrokken we. Ik heb twee voorbesprekingen gehad, zodat ik me voor kon bereiden op het spel en wist waar we naartoe zouden gaan. De andere kandidaten wisten dat niet en hoorden dat pas op het vliegveld. Tijdens de opnames van het programma, eerst in IJsland en later in Sevilla, had ik een

**“Ik heb me socia-
ler moeten op-
stellen om mezelf
niet te verdacht te
maken, maar bleef
wel actief mollen-
streken uithalen.”**

missie: doen of ik een kandidaat was en fanatiek meespelen. Wat het lastig maakte, is dat de groep heel open was en verbonden met elkaar sloot. Ik hield me wat afzijdig, maar dat ging opvallen. Ik heb me socia-ler moeten opstellen om mezelf niet verdacht te maken, maar bleef wel actief mollenstreken uithalen natuurlijk. Hadewych Minis (actrice, red.) heeft de pot van ruim 12.000 euro gewonnen. Zij had me vanaf het begin door. Het was heel spannend om de finale met haar en Liesbeth Staats (journaliste, red.) te spelen. De mediaaandacht voor dit programma is enorm. Er hebben meer dan twee miljoen mensen naar de finale gekeken! Ik geniet van dit moment en laat het allemaal over me heen komen. Hoe gek het ook wordt, zoals de trouwe molkijkers weten, is mijn inmiddels gevleugelde uitspraak om het hoofd koel te houden: ‘Nothing on the hand!’.”

Wil je Anne-Marie zien schitteren in ‘Ja hoor... daar is ie weer!’ kijk dan voor meer informatie op www.musicals.nl. De theatervoorstelling loopt tot 20 mei. <

FOTO'S

Anne-Marie tijdens de opnames van het televisieprogramma Wie is de Mol?

Favorieten van Anne-Marie

Land: Nederland om te wonen, Brazilië om te reizen

Stad: New York. Ik kan heimwee naar die stad krijgen, als ik er een jaar niet geweest ben.

Boek: Oom Oswald van Roald Dahl. Een fantastisch verhaal van een fantastische verhalenverteller

Film: Theo & Thea en de ontmaskering van het Tenenkaasimperium. Een melige, kleurrijke film met mijn twee jeugdhelden.

Eten/drinken: Ik ben er dol op, ik houd alleen niet van rauwe oesters en bier.

Muziek: Alles wat soul heeft.